

ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ СИСТЕМИ

За сучасних умов реформування енергетичних ринків в Україні постає питання підвищення якості оперативного управління та стратегічного планування розвитку енергетичного сектору в контексті досягнення цілей сталого розвитку. Відповідно зростає роль інформації стосовно енергетичних потоків та енергетичного балансу країни для досягнення даної мети. Важливим є дотримання таких принципів як: прозорість, достовірність, співставність обліку енергетичних ресурсів [1]. Національний регулятор енергетичних ринків та житлово-комунальних послуг у своїй роботі спирається на дані постачальників, що створює певну інформаційну залежність. Крім того, виникають питання стосовно достовірності отриманих даних. Система обліку, звітності споживання та оплати за ресурси й послуги потребує переходу на новий рівень функціонування. Тому доцільним є впровадження інформаційно-комунікаційних технологій для формування цифрової системи обліку, яка б забезпечила дистанційне зчитування показників лічильників та передачу даних для подальшої обробки.

Інформаційно-комунікаційні системи виступають як головний засіб здійснення ефективного управління енергопостачанням. При цьому управлінські та інформаційні зв'язки перетворюються на системоутворюючий фактор, що забезпечує перехід від енергетичної до енергоінформаційної системи.

Нові системи мають об'єднати споживачів та виробників електроенергії в єдину автоматизовану систему, що дозволить у реальному часі відстежувати та контролювати режими роботи усіх учасників процесу вироблення, передачі та споживання електроенергії, а в автоматичному режимі оперативно реагувати на зміни різних параметрів у енергосистемі та здійснювати електропостачання з максимальною надійністю та економічною ефективністю.

Сучасною тенденцією розвитку енергетичних систем у провідних країнах світу є конвергенція цифрових та енергетичних технологій для формування інтелектуальних енергетичних систем. Застосування цифрових технологій створює можливості для формування системи моніторингу виробництва, транспортування, зберігання, споживання енергетичних ресурсів та їх оплати. Це дозволить отримувати інформацію для оперативного управління та прийняття рішень в енергетичному секторі.

Впровадження цифрових технологій в енергетичному секторі країни повинно вирішити наступні проблеми:

- 1) підвищення ефективності мереж електропостачання;
- 2) скорочення системних втрат;
- 3) збільшення частки відновлюваних джерел енергії в енергетичному балансі країни;
- 4) широкого доступу на енергетичний ринок незалежних постачальників та споживачів;
- 5) оптимізації енергетичних потоків;
- 6) підвищення рівня надійності та безпечності функціонування енергетичних систем.

Для формування національної інтелектуальної енергетичної системи необхідно вирішити наступні завдання:

- 1) встановлення сутності та ролі інформаційних технологій у розвитку економіки;
- 2) дослідження перспективних напрямів розвитку енергоінформаційних технологій;
- 3) визначення ролі держави у формуванні інтелектуальної енергетичної системи;
- 4) оцінка сучасного стану національної інформаційно-комунікаційної інфраструктури;

5) визначення напрямів державного регулювання енергетичного сектору в умовах цифровізації економіки.

Враховуючи цілі сталого розвитку, доцільним є перехід від централізованих систем генерації до децентралізованих енергосистем з широким використанням відновлюваних джерел енергії [2].

Створення транснаціональних електроенергетичних систем вимагає підвищення рівня обміну даними між всіма учасниками ринку для оптимізації режимів роботи різних національних систем. Виникає потреба проведення наукових досліджень у сфері інтелектуальних енергосистем з метою оптимізації спільної роботи різних джерел енергії, підвищення енергоефективності та надійності постачання енергоресурсів [3].

Впровадження цифрових технологій у національному енергетичному секторі передбачає перетворення всієї системи енергозабезпечення в цілому. Розвиток електроенергетики повинен враховувати цілі сталого розвитку та інтеграційні тенденції в економіці країни.

За допомогою інтелектуальної енергосистеми між учасниками енергетичних ринків будуть підтримуватися не тільки енергетичні, але й інформаційні, економічні та фінансові взаємовідносини [4].

Формування національної інтелектуальної енергетичної системи повинно спиратися на відповідний технологічний базис, нормативно-правове забезпечення, наукові розробки. Це потребує об'єднання зусиль держави, бізнесу, науки та суспільства.

Враховуючи суттєву роль інформаційно-комунікаційної інфраструктури у процесі трансформації системи енергопостачання, вважаємо за необхідне розробити та обґрунтувати положення стосовно створення нових економічно-правових механізмів для інтеграції цифрових технологій, телекомунікаційних та енергетичних мереж.

Список використаних джерел

- 1 Тімченко О.М., Лір В.Е. Цифровий моніторинг як механізм формування енергетичного балансу національного господарства. Схід. 2018. № 1. С. 23-29.
- 2 Каплун В.В. Smart Grid як інноваційна платформа розвитку електроенергетичних систем. Праці Таврійського державного агротехнологічного університету. 2011. Вип. 11. Т.4. С. 35-46.
- 3 Левшов А.В. Развитие научных исследований в области интеллектуальных энергосистем. Наукові праці Донецького національного технічного університету. 2011. № 11(186). С. 241-245.
- 4 Биконя О.С. Роль інформаційно-комунікаційної інфраструктури в трансформації енергомереж. Проблеми економічної кібернетики 2011: матеріали XVI всеукр. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 14–16 вересня 2011 р.): в 3-х т. Одеса: ОНПУ, 2011. Т. 2. С. 101–102.

*Мисник К.С., студент
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
myshka20009@gmail.com*

ПРИНЦИПИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЄЮ ТА ЦИФРОВОЮ ТРАНСФОРМАЦІЄЮ У СФЕРІ ТУРИЗМУ

Публічне управління та адміністрування є похідними суспільних процесів, які відбуваються у глобальному просторі. Держава виконує певні функції та головна з них є організація управління суспільним життям. У науковій літературі існують поряд із поняттям «публічним управлінням» є «публічне адміністрування», «державне управління», це спричиняє певні дискусії з приводу їх вживання та змісту. За змістом публічне управління виступає процесом реалізації публічної влади. Основними засобами публічного управління є